

Nederlandstalige tuchtraad van beroep voor advocaten
tweede kamer

Openbare zitting van 8 oktober 2019

Dossiernummer TB-0139-2015

In de zaak van:

Mr X, met kantoor te ..., in persoon aanwezig en bijgestaan door haar advocaat, mr. Y, advocaat te ..;

spreekt de Nederlandstalige tuchtraad van beroep voor advocaten de volgende beslissing uit:

1.

Mr. X werd bij beslissing van deze Tuchtraad van beroep van 09.02.2016 veroordeeld tot de sanctie van schorsing voor een periode van zes maanden.

Deze schorsing is ingegaan op 16 december 2016 en eindigde op 16 juni 2016.

Cassatieberoep tegen de beslissing van 09.02.2016 werd op 13.06.2016 ingesteld door mr. X, maar dit cassatieberoep werd verworpen bij arrest van het Hof van Cassatie van 16.12.2016.

2.

Bij verzoekschrift van 13.03.2019, aangetekend verzonden op 14.03.2019, verzoekt mr. X om, toepassing makend naar analogie met de artikelen 794-794/1 e.v. Ger. W., de beslissing van 09.02.2016 te verbeteren, c.q. het verzuim te herstellen, en haar vrij te spreken van alle tuchtrechtelijke inbreuken. Verzocht wordt de NOAB te veroordelen tot de kosten, met inbegrip van een rechtsplegingsvergoeding, begroot op 1 euro provisioneel.

Zij beroept zich voor dit verzoek op een sedert de beslissing van 09.02.2016 nieuw aan het licht gekomen feit, nl. een arrest van het hof van beroep te Brussel van 13.03.2018, waarin uitdrukkelijk vermeld zou zijn dat *“de curator in elk geval niet bewijst dat mevrouw X als advocaat een fout heeft begaan”*. Zij is van mening dat indien dit feit gekend was, er ofwel geen tuchtrechtelijke vervolging meer zou zijn ingesteld, ofwel de vervolging minstens zou zijn opgeschort.

Zij verzoekt dat de Tuchtraad van beroep thans zijn beslissing van 09.02.2016 zou verbeteren, c.q. zijn verzuim van inachtneming van het arrest van het hof van beroep van 13 maart 2018 zou herstellen, en opnieuw zou beraadslagen en beslissen om haar vrij te spreken van de betichting te hebben meegewerkt aan een frauduleuze vereffening.

Meteen zouden ook de andere betichtingen niet meer *“als verzwarend”* meegenomen kunnen worden in de beoordeling.

Besloten wordt dat een nieuwe beslissing zou genomen worden waarin mr. X van alle tuchtrechtelijke inbreuken zou worden vrijgesproken.

3.

De eerste twee leden van artikel 19 Ger. W. luiden als volgt:

*“Het vonnis is een eindvonnis in zover daarmee de rechtsmacht van de rechter over een geschilpunt uitgeput is, behoudens de rechtsmiddelen bij de wet bepaald.
De rechter die zijn rechtsmacht over een geschilpunt heeft uitgeput, kan terzake niet meer worden geadieerd, behoudens de bij dit Wetboek bepaalde uitzonderingen.”*

De artikelen 794 en 794/1 Ger. W. waarop mr. X zich beroept om naar analogie toe te passen luiden als volgt:

Art. 794 Ger. W.:

“Het gerecht dat de beslissing heeft gewezen, het gerecht waarnaar de beslissing werd verwezen of de beslagrechter kunnen te allen tijde ambtshalve of op verzoek van een partij elke kennelijke rekenfout of verschrijving of andere kennelijke leemte dan het in artikel 794/1 bedoelde verzuim uitspraak te doen over een punt van de vordering, met inbegrip van een inbreuk op artikel 780, met uitsluiting van artikel 780, eerste lid, 3°, of op artikel 782 en met inbegrip van een louter formele miskennis van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, verbeteren, zonder evenwel de daarin bevestigde rechten uit te breiden, te beperken of te wijzigen.

De verbetering vindt steun in de wet, het dossier van de rechtspleging of de stavingsstukken die werden voorgelegd aan de rechter die de te verbeteren beslissing heeft uitgesproken.”

Art. 794/1 Ger. W.:

“Het gerecht dat verzuimd heeft zich over een punt van de vordering uit te spreken, kan, mits rekening te houden met de in artikel 748bis vervatte regels, dit verzuim herstellen zonder afbreuk te doen aan de over de reeds beslechte geschilpunten uitgesproken beslissingen. Het verzoek dient op straffe van verval te worden ingediend ten laatste een jaar nadat de beslissing in kracht van gewijsde is gegaan.”

4.

Voor zover beroep gedaan wordt op art. 794/1 Ger. W. merkt de Tuchtraad van beroep op dat er meer dan een jaar verlopen is nadat de beslissing van 09.02.2016 in kracht van gewijsde is gegaan, zodat het recht om op die grond herstel te vorderen vervallen is.

5.

Voor zover “naar analogie” van art. 794 Ger. W. gevorderd wordt, merkt de Tuchtraad van beroep op dat de wetwijziging van 25 mei 2018 betreffende art. 794 en art. 794/1 Ger. W. als finaliteit had *“te vermijden dat de beroepsinstanties worden belast met rechtsmiddelen die louter beogen vormgebreken recht te zetten, en tegelijkertijd de rechtszoekende die zich geschaad acht door deze formele onregelmatigheden een wijze van herstel te bieden die effectief, snel en minder kostelijk is, zowel voor hem als voor de openbare dienst”*. *“Het is de bedoeling een einde te maken aan de openstelling van rechtsmiddelen (met name het hoger beroep en het cassatieberoep) wanneer de grief louter bestaat in de aangifte van een vormelijke nietigheid die een weerslag heeft op de beslissing. Dergelijke kleinigheden kunnen beter, sneller en goedkoper worden hersteld via het stelsel tot verbetering van materiële verschrijvingen zoals bedoeld in artikel 794 en volgende.”*

Dat de rechter zich in het kader van eenzelfde procedure tussen dezelfde partijen niet meer mag uitspreken over een kwestie die reeds beslecht is, niet op grond van de regel van private orde van het gezag van gewijsde, maar wel op grond van de regel van openbare orde van de onttrekking van de zaak aan de rechter die verankerd is in artikel 19, eerste en tweede lid,

van het Gerechtelijk Wetboek.

6.

In casu is reeds cassatieberoep aangetekend tegen de beslissing van de Tuchtraad van beroep van 09.02.2016, en dit cassatieberoep werd verworpen bij arrest van het Hof van Cassatie van 16.12.2016.

In casu is de rechtsmacht van de Tuchtraad van beroep over de tuchtvordering lastens X uitgeput, de mogelijke rechtsmiddelen werden aangewend en verworpen, en de Tuchtraad van beroep kan terzake niet meer worden geadieerd, behoudens de bij dit Wetboek bepaalde uitzonderingen (art. 19, eerste en tweede lid, Ger. W.).

Het verzoek van mevrouw X om opnieuw haar tuchtrechtelijke schuld te onderzoeken op basis van nieuwe stukken valt niet onder de in art. 19, tweede lid, Ger W. bepaalde uitzonderingen.

7.

In casu is het onmogelijk een fout of leemte in de beslissing van 09.02.2016 te verbeteren zonder de in die beslissing bevestigde rechten uit te breiden, te beperken of te wijzigen.

8.

Louter volledigheidshalve, in de mate het doel van mevrouw X bij huidige procedure er eigenlijk in zou bestaan om een herziening te bekomen van de tuchtrechtelijke uitspraak van 09.02.2016, merkt de Tuchtraad van beroep op dat noch artikel 6.1 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, noch artikel 14.1 van het Internationaal verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten, noch enige andere internrechtelijke wettelijke bepaling een recht van toegang tot de rechter waarborgen teneinde de herziening te bekomen van een tuchtprocedure tegen een advocaat indien die tuchtprocedure reeds werd afgesloten met een in kracht van gewijsde gegane beslissing die over dergelijke rechten en plichten uitspraak heeft gedaan. (zie in dezelfde zin: Cassatie, 15 november 2018 (1e k.) AR D.17.0017.F).

9.

Het verzoek van mevrouw X is niet ontvankelijk voor zover gebaseerd op art. 794/1 Ger. W., en in de mate dat het voor het overige ontvankelijk is, is het verzoek ongegrond.

10.

Gelet op het ongelijk van mevrouw X wordt zij verwezen in de kosten van de procedure.

BESLISSING VAN DE TUCHTRAAD VAN BEROEP VOOR ADVOCATEN:

De rechtspleging verliep in overeenstemming met de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van de taal in gerechtszaken.

Mr. Q was aanwezig voor de stafhouder van de Nederlandstalige Orde van Advocaten, Balie ..;

Advocaat-generaal P. Vanwalleghem gaf omwille van de omstandigheden van de zaak mondeling ter terechtzitting advies, en de verdediging heeft daarop kunnen repliceren.

De tuchtraad van beroep verklaart voormeld verzoek van mevrouw X **niet ontvankelijk voor zover het gebaseerd is op art. 794/1 Ger. W., en in de mate dat het verzoek voor het overige ontvankelijk is, is het verzoek ongegrond.**

Mevrouw X wordt verwezen in de kosten, op heden niet begroot;

Hebben deelgenomen aan de behandeling en de beraadslaging:

de heer R. Hobin, voorzitter, en de assessoren L. Steyaert, M. Grysolle, K. Lips en E. Lens,

De assessoren hebben deze beslissing allen ondertekend voor de uitspraak:

L. Steyaert

M. Grysolle

K. Lips

E. Lens

Waren aanwezig bij de uitspraak:
De heer Rob Hobin, voorzitter
mr. Ludwig Evens, secretaris

L. Evens

R. Hobin